

Mál nr. 65/1999

**M
og
Vátryggingafélagið X v/ N.**

Ágreiningur um bætur úr húftryggingu (kaskótryggingu) bifreiðar.

Gögn.

1. Málskot móttakið 18.3.1999.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna í máli nr. 825/1997.
3. Rannsóknargögn lögreglunnar í Kópavogi (skjöl nr. 1-3 og 5-10).
4. Bréf Ó dags., 12.8.1997.
5. Dómur Héraðsdóms Reykjaness í máli ákærvaldsins gegn Ó.
6. Bréf X, dags. 1.3.1999 og 10.4.1999.

Málsatvik.

Að kvöldi sunnudagsins 11. maí 1997 um kl. 20:37 var bifreiðinni N ekið á ljósastaur á Smiðjuvegi í Kópavogi. Ljóst þótti að bifreiðin hafði snúist á veginum og lenti hægra afturbretti hennar á ljósastaurnum. Þá datt hægra afturhjóla undan bifreiðinni. M er eigandi bifreiðarinnar og hefur krafist bóta úr húftryggingu hennar. Félagið hefur hafnað bótaskyldu.

Er lögregla kom á vettvang var bifreiðin yfirgefin. Vitni gáfu sig fram á vettvangi og kváðu þrennt, tvo karla og eina konu, hafa hafa komið út úr bifreiðinni og horfið á brott. Einn karlmaður hafi farið í norður frá bifreiðinni og tvennt hafi gengið suður Smiðjuveg. Tvennt, A og B fundust í biðskýli við Smiðjuveg 68. Þau voru þá bæði ölvuð og framburður þeirra sagður hafa verið ruglingslegur. Lögregluskýrslur voru teknar af þeim daginn eftir. Sambýlismaður M, Ó, 42 ára gamall, lá undir grun um að hafa ekið bifreiðinni í umrætt sinn. Hann var handtekinn af lögreglu á heimili sínu skömmu síðar og reyndist þá vera ölvuður. Kl. 22:50 var tekið úr honum blóðsýni og kl. 22:55 var tekið úr honum þvagsýni. Áfengismagn í blóði hans mældist 1,68 0/00 og í þvagi 2,34 0/00.

Fyrir liggja skýrslur af tveimur vitnum, er komu á vettvang skömmu eftir slysið. Þeir gátu ekkert borið um það hver hafi ekið bifreiðinni. Annar kvað mann þann, er gekk til norðurs frá bifreiðinni, hafa verið dökkhærðan með herraklippingu, um 180 cm á hæð og samsvarað sér vel. Hann hafi verið í dökkum buxum og blárrí léttu sumarúlpu með rennilás. Hitt vitnið kvað sama mann hafa verið dökkklæddan.

A kvaðst hafa verið ásamt B á veitingahúsi í Tryggvagötu, er hún hafi hitt Ó og bróður hans, en hún hafi ekki þekkt þá fyrir. Bróðir Ó hafi um kl. 19:00 ekið þeim að veitingahúsi í Ármúla, þar sem þau hafi verið í smá tíma. Þá hafi verið ákveðið að Ó æki þeim A og B heim. Hafi B setið í hægra framsæti og hún verið í aftursæti. Ó hafi ekið bifreiðinni. Á leiðinni hafi hún fundið að bifreiðin hafi lent á einhverju. Fyrir dómi bar A ekki kennsl á Ó sem ökumann bifreiðarinnar í umrætt sinn. Þá kvað hún B hafa hitt mann á veitingastaðnum í Ármúla og hafi sá boðist til að aka þeim heim. A taldi ökumanninn ekki hafa verið undir áhrifum áfengis; í öllu falli hafi hún ekki séð hann drekka. A kvaðst ekki hafa séð manninn áður en fundum þeirra bar saman í veitingahúsinu eða eftir að þau skildu á Smiðjuvegi eftir slysið.

Fyrir lögreglu og fyrir dómi staðhæfði B að Ó hafi ekið bifreiðinni í umrætt sinn. Samkvæmt lögregluskýrslu voru þau A og B að flýta sér heim og hafi Ó ætlað að aka þeim. Honum hafi ekki fundist neitt að aksturslagi Ó, en fundist hann aka fullgreitt. Hann hafi sjálfur verið að stilla segulband í bifreiðinni og ekki vitað fyrr en högg kom á bifreiðina. Hann hélt að Ó hafi

ekki verið ölvaður þótt hann þyrði ekki að fullyrða það. Fyrir dómi kvaðst B á hinn bóginn vera sannfærður um að Ó hafi ekki verið ölvaður, er hann ók bifreiðinni í umrætt sinn.

Ó hefur neitað að hafa ekið bifreiðinni þá er atburðir gerðust. Hann kvaðst hafa farið á bifreiðinni N í Ármúla og skilið hana þar eftir. Bróðir hans hafi ekið honum niður í miðbæ og aftur til baka í Ármúla, þar sem hann hafi farið inn á veitingastað. Þar hafi hann drukkið “ca. hálfan bjór”. Einnig hafi hann hitt þar B og konu með honum, sem hann þekkti ekki. Ekki vissi hann hvað klukkan var, þegar hann yfirgaf veitingastaðinn, en hann hafi farið á undan B. Þá hafi hann tekið eftir að N var horfin, en taldi að sambýliskona sín, M, hafi komið og tekið bifreiðina. Hann hafi því gengið af stað áleiðis heim til sín í Grafarvog, en hjá Nesti á Ártúnshöfða hafi hann tekið leigubifreið, sem hafi ekið honum heim. Á leiðinni að Nesti kvaðst hann hafa drukkið heilan pela af vodka sem hann hafi ætlað að drekka um kvöldið. Hann kvaðst hafa verið í dökkum buxum og svörtum bol, en ekki muna í hvaða jakka hann hafi klæðst, en sennilega hafi það verið ljósgrænn jakki.

Þrjú vitni, sem eru sögð hafa fylgst með ferðum N á Smiðjuvegi, báru ekki kennsl á Ó fyrir dómi sem annan þeirra karlmanna, sem hafi verið í bifreiðinni. Eitt þessara vitna staðhæfði að sá mannanna, sem hélt á brott af vettvangi, hafi verið á aldrinum 20-30 ára.

Staðfest hefur verið að leigubifreið sú, er Ó tók við Nesti, var pöntuð þangað kl. 21:17. Leigubifreiðarstjóri sá, er ók Ó, kvað að hann hafi verið “helgarþreyttur”, en hann hafi ekki fundið af honum áfengisþef.

Álit.

Ó hefur eindregið neitað að hafa ekið N, þegar henni var ekið á ljósastaur á Smiðjuvegi í Kópavogi að kvöldi 11. maí 1997. Aðeins B staðhæfir að Ó hafi ekið bifreiðinni, en hann hafi þó ekki verið ölvaður. Önnur vitni, þ.e. A og þau vitni sem komu á vettvang í þann mund sem óhappið varð, báru ekki kennsl á Ó. Af vitnisburði þeirra verður því ekki fullýrt að Ó hafi ekið bifreiðinni. Öðrum vitnum er ekki til að dreifa í málinu. Þótt fyrir því séu talsverðar líkur að Ó hafi ekið N í téð sinn og valdið tjóninu undir áhrifum áfengis þykja líkurnar samt sem áður ekki vera alveg nægar þannig að fyrir því sé lögfull sönnun gagnvart M. Telst því óupplýst hver hafi ekið bifreiðinni. Að því marki sem atvik teljast upplýst í málinu verður við það að miða að N hafi verið stolið og skemmdir á henni orðið undir þeim kringumstæðum. Ekki hefur verið verið sýnt fram á að M hafi í tengslum við tjónsatburðinn brotið gegn skilmálum félagsins eða að öðru leyti sýnt af sér slíka hegðan að leiði til skerðingar á bótarétti hennar. Fær hún því tjón sitt bætt úr húftryggingu bifreiðarinnar.

Niðurstaða.

Tjón á bifreiðinni N telst bótaskyldt úr húftryggingu (kaskótryggingu) bifreiðarinnar.

Reykjavík, 27. apríl 1999.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Vilhjálmur H. Vilhjálmsson hrl.